

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711010065
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8711010065.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2019, v trestnej veci obžalovaných O. C., H. T., P. H. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. a u obžalovaného T. J. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/18/2011 zo dňa 04.11.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo vzťahu obžalovanému T. J..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaný T. J. - nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom
W., ul. I. č. XXXX/XX,

je v i n n ý , ž e

- dňa 21.09.2010 v čase okolo 21.30 hod. v Poprade - Matejovciach, na ul. Staničnej, na parkovacej ploche pre motorové vozidlá pri bare Zámoček strhli T. J., O. C., H. T., P. H. na zem I. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý k nim prišiel po tom, ako zvolali jeho prezývku „R.“, kde po tomto I. L. spadol na kolená a rukami si kryl hlavu, pretože ho všetci štyria kopali do celého tela, pričom počas toho sa ho O. C. pýtal: „kde máš peniaze“, kde následne potom, čo ho prestali kopať, sa I. L. postavil na nohy a nato ho T. J. udrel zozadu do hlavy, do oblasti pravej časti sánky, v dôsledku čoho si od bolesti čupol a pravou rukou si chytil udreté miesto a ľavou rukou si pravú ruku podopieral, načo mu následne z ľavej ruky strhli hodinky zn. Diesel a prehľadali mu vrecká na bunde a zadné vrecká nohavíc, pričom z pravého zadného vrecka mu odcudzili finančnú hotovosť vo výške 3 eur a balíček s 10 ks cigariet zn. Marlboro light, čím takto I. L. spôsobili zranenia - zlomeninu tela sánky vpravo s miernou dislokáciou úlomkov, bez posunu, čo si vyžiadalo jeho operáciu a hospitalizáciu od 24.09.2010 do 30.09.2010, ďalšie liečenie po dobu najmenej 6 týždňov, počas ktorých mohol prijímať len tekutú stravu a to až do odstránenia dláh dňa 16.11.2010, užíval lieky a bol obmedzovaný pri rozprávaní, hygiene a čiastočne aj v spoločenskom živote a ďalšie zranenie - pomliaždenie tváre vpravo a odcudzením finančnej hotovosti, hodínok a cigariet škodu vo výške 14,58 eur,

t e d a

inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví na chránenej osobe,

čím s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák.

Za to mu súd u k l a d á :

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. , s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, mu výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona mu zároveň u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň u k l a d á povinnosť spoločne a nerozdielne s O. C., H. T. a P. H. zaplatiť P. Z. L., a.s. krajská pobočka L., W. č. X, IČO: 35 937 874 náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 753,88 eur a poškodenému I. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalo bytom V., P. č. XXX/XX, prechodne bytom L. - T., ul. H. č. XX, škodu vo výške 14,58 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku o d k a z u j e poškodeného I. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalo bytom V., P. č. XXX/XX, prechodne bytom L. - T., ul. H. č. XX so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/18/2011 zo dňa 04.11.2016 obžalovaní O. C., H. T., P. H. a T. J. boli uznaní za vinných zo spáchania lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že

dňa 21.09.2010 v čase okolo 21.30 hod. v Poprade - Matejovciach, na ul. Staničnej, na parkovacej ploche pre motorové vozidlá pri bare Zámoček strhli na zem I. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý k nim prišiel po tom, ako zvolali jeho prezývku „R.“, kde po tomto I. L. spadol na kolená a rukami si kryl hlavu, pretože ho všetci štyria kopali do celého tela, pričom počas toho sa ho O. C. pýtal: „kde máš peniaze“, kde následne potom, čo ho prestali kopať, sa I. L. postavil na nohy a nato ho T. J. udrel zozadu do hlavy, do oblasti pravej časti sánky, v dôsledku čoho si od bolesti čupol a pravou rukou si chytil udreté miesto a ľavou rukou si pravú ruku podopieral, načo mu následne z ľavej ruky strhli hodinky zn. Diesel a prehľadali mu vrecká na bunde a zadné vrecká nohavíc, pričom z pravého zadného vrecka mu odcudzili finančnú hotovosť vo výške 3,- eur a balíček s 10 ks cigariet zn. Marlboro light, čím takto I. L. spôsobili zranenia - zlomeninu tela sánky vpravo s miernou dislokáciou úlomkov, bez posunu, čo si vyžiadalo jeho operáciu a hospitalizáciu od 24.09.2010 do 30.09.2010, ďalšie liečenie po dobu najmenej 6 týždňov, počas ktorých mohol prijímať len tekutú stravu a to až do odstránenia dláh dňa 16.11.2010, užíval lieky a bol obmedzovaný pri rozprávaní, hygiene a čiastočne aj v spoločenskom živote a ďalšie zranenie - pomliaždenie tváre vpravo a odcudzením finančnej hotovosti, hodínok a cigariet škodu vo výške 14,58 eur.

Za to im súd uložil:

obž. O. C.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. d/, písm. j/, písm. k/, písm. l/ Trestného zákona a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

obž. H. T.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. d/, písm. j/, písm. l/ Trestného zákona a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

obž. P. H.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. d/, písm. k/, písm. l/ Trestného zákona a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

obž. T. J.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. d/, písm. k/ Trestného zákona a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona zároveň uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku im zároveň uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť P. Z. L., a.s. krajská pobočka L., W.. X, IČO: 35 937 874 náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 753,88 eur a poškodenému I. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalo bytom V., P. č. XXX/XX, prechodne bytom L. - T., ul. H. č. XX, škodu vo výške 14,58 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného I. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalo bytom V., P. č. XXX/XX, prechodne bytom L. - T., ul. H. č. XX, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Dňa 14.11.2016 prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal proti rozsudku odvolanie. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 17.01.2017. Prokurátor uvádza, že obžaloba navrhla uznať obvineného T. J. vinného zo spáchania lúpeže vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 k § 118 ods. 1, 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., pričom okresný súd pri uznaní viny nepoužil ustanovenie ods. 3 písm. a/ § 188 Tr. zák., ktoré sa viaže na spôsobenie ťažkej ujmy alebo smrti páchatelom. Prokurátor má za to, že právna kvalifikácia použitá v obžalobe je správna pre posúdenie konania obžalovaného T. J., pričom poukazuje na ustanovenie § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák. a § 123 ods. 4 Tr. zák. Z uvedeného vyplýva, že ťažkou ujmu sa, okrem iného rozumie, porucha zdravia trvajúca dlhší čas, kde takouto poruchou je taká, ktorá si vyžiadala liečenie v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že poškodený I. L. bol ošetrovaný prvotne po úraze na traumatologickej ambulancii v Poprade

dňa 22.09.2010 o 13.13 hod. a dňa 24.09.2010 bol poškodený I. L. prijatý na Klinikum stomatológie a maxilofaciálnej chirurgie v Košiciach. Dňa 30.09.2010 bol prepustený do ambulantnej starostlivosti. Na ďalšiu kontrolu do Košíc sa dostavil dňa 15.10.2010. Dňa 16.11.2010 mu boli odstránené xaverové dlahy. Uvedené závery vyplývajú z objektívnych dôkazov, lekárskeho správ a znaleckých posudkov.

Z výsluchu znalca T. H. K. vyplynulo, že poškodený bol obmedzený na obvyklom spôsobe života. Dá sa povedať, že v plnom význame bol jediný dôvod obmedzenia spočívajúci v obmedzení pevnej väzby medzi čeľusťou a sánkou, až do 16.11.2010, kedy bola dlaha odstránená. Počas jej nasadenia poškodený mohol prijímať len tekutú, resp. kašovitú stravu. K mechanizmu vzniku poranení uviedol, že mechanizmom vzniku bol úder do oblasti tváre veľkou intenzitou s najväčšou pravdepodobnosťou zovretou päšťou. Úder bol vedený najmenej jedenkrát do oblasti hlavy.

Zo znaleckého posudku T. G. U. k obmedzeniam poškodeného vyplynulo, že obmedzenie spočívalo v hospitalizácii v nemocnici. Poškodený sa musel podrobiť operačnému zákroku. Následne po operácii musel prijímať tekutú stravu, užíval antibiotiká a lieky na tíšenie bolesti. Tekutú stravu prijímal až do odstránenia dláh, teda do 16.11.2010. Z medicínskeho hľadiska išlo o poranenie ťažké. Rovnako zhodnotil mechanizmus vzniku, že najpravdepodobnejšie bolo to po údere päšťou do oblasti pravej sánky. Z uvedeného vyplýva, že znalci v podstate sa zhodli na mechanizme vzniku poranení s tým, že tieto boli spôsobené úderom strednej až veľkej intenzity. Je objektívne preukázané, že poškodený bol obmedzený v obvyklom spôsobe života minimálne počas toho, ako mal nasadené dlahy, kde doba nasadenia bola dlhšia, ako to vyžaduje ustanovenie § 123 ods. 4 Tr. zák. Okrem toho, že bol obmedzený v požívaní potravy, priamym následkom nasadenia fixácie bolo aj obmedzenie pohyblivosti fixovaného miesta, čo má aj ďalšie dôsledky, ktoré zdôraznili znalci, a to sťažná hygiena a komunikácia s okolím.

Prokurátor konštatuje, že ide o objektívny dôkaz a to znalecké posudky, pričom tvrdenia poškodeného môžu byť čiastočne skreslené, nemusí si detailne pamätať na konkrétnu dobu a na jeho pocity, ktoré pociťoval pri liečení a bezprostredne po ňom. Uvedené poranenia, podľa názoru prokurátora, je potrebné považovať ako poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas.

Prvostupňový súd pri výroku o treste použil u obžalovaných O. C., P. H., T. J. poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zák. dôvodiac, že obžalovaní dobrovoľne nahradili škodu. Odstránenie škodlivých následkov činu predpokladá, že páchatel' svojim aktívnym zásahom prispel k ich čiastočnému odstráneniu a môže tak urobiť aj iná osoba. Náhrada spôsobenej škody vyžaduje, aby bola škoda uhradená v celosti a páchatel' tak urobil dobrovoľne. Podmienka dobrovoľnosti nebude naplnená, ak škoda bola uhradená prostredníctvom exekučného konania, alebo ak páchatel' škodu uhradil pod tlakom prebiehajúceho trestného konania. Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený listinný dôkaz a to dohoda o náhrade škody, z obsahu ktorej vyplýva, že obžalovaný O. C., P. H., T. J. dňa 23.11.2010 vyplatili poškodenému L. ako zálohu za bolestné, hotovosť vo výške 750,- eur. Na základe vyššie uvedeného u týchto obžalovaných použil prvostupňový súd pri výroku o treste aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., čo považuje prokurátor za nedôvodné. Z dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise a vykonaných na hlavnom pojednávaní, ako aj z výroku o náhrade škody vyplýva aj to, že poškodeným v tomto prípade bol nielen I. L., u ktorého v konečnom dôsledku bolo bolestné znalcami vyčíslené na 75 resp. 115 bodov, kde výške vyčísleného bolestného prevyšuje sumu vyplatenú obžalovanými, ale aj Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s., ktorej doposiaľ nebola uhradená a uplatnená škoda, ktorá nebola v celosti v konečnom dôsledku uhradená ani poškodenému I. L..

Za nedôvodné prokurátor považuje aj použitie čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako dôvodu pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 36 Tr. zák. Z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obtiažnosť veci, postoj obvinených k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania. V porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, no ako vyplýva z vyššie naznačenej judikatúry, pri využívaní tohto inštitútu je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Samotná dĺžka konania od spáchania trestného činu do doby vynesenia odvolaním napadnutého rozsudku, sama osebe je hraničnou, no má za to, že je potrebné prihliadať na to, že v konaní ide o pomerne komplikovanú vec, najmä v otázke spôsobenej ťažkej ujmy poškodenému L. obžalovaným T. J.. V konaní boli spracované dva znalecké posudky dvoma rôznymi znalcami, z rôznych odvetví

zdravotníctva a farmácie, pričom k pribratiu druhého znalca aj k vypracovaniu znaleckého posudku došlo až po podaní obžaloby v konaní pred súdom, čo podľa názoru prokurátora, mohlo byť jedným z dôvodov objektívneho predĺženia súdneho konania. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove po predložení spisového materiálu zrušil napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch a sám rozhodol rozsudkom tak, aby obžalovaného T. J. uznal vinným v zmysle podanej obžaloby a aby obžalovaným O. C., H. T., P. H., T. J. uložil zákonné tresty na dolných hraniciach žalovaných trestných činov, bez použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., bez aplikácie čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd so zaradením obžalovaných do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V prípade, že odvolací súd rozhodne sám, navrhol, aby po zrušení napadnutého rozsudku, vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné vo vzťahu k obžalovanému T. J..

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal dňa 18.02.2011 obžalobu na O. C., H. T., P. H. a T. J. pre skutok, ktorý vo vzťahu k obžalovaným O. C., H. T. a P. H. právne kvalifikoval ako zločin lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. a vo vzťahu k obžalovanému T. J. ako zločin lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že

- dňa 21.09.2010 v čase okolo 21.30 hod. v Poprade - Matejovciach, na ul. Staničnej, na parkovacej ploche pre motorové vozidlá pri bare Zámoček strhli na zem I. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., ul. P. č. XXX/XX, okres W., ktorý k nim prišiel po tom, ako zvolali jeho prezývku „R.“, kde po tomto poškodený spadol na kolená a rukami si kryl hlavu, pretože ho všetci štyria kopali do celého tela, pričom počas toho sa ho obvinený O. C. pýtal: „kde máš peniaze“, kde následne potom, čo ho prestali kopať, sa I. L. postavil na nohy a nato ho zozadu obvinený T. J. udrel do hlavy, do oblasti pravej časti sánky, v dôsledku čoho si od bolesti čupol a pravou rukou si chytil udreté miesto a ľavou rukou si pravú ruku podopieral, načo mu následne z ľavej ruky strhli hodinky zn. Diesel a prehľadali mu vrecká na bunde a zadné vrecká nohavíc, pričom z pravého zadného vrecka mu odcudzili finančnú hotovosť vo výške 3,- eur a balíček s 10 ks cigariet zn. Marlboro light, čím takto I. L. spôsobili zranenie vyžadujúce si lekárske ošetrovanie, zlomeninu tela(uhla) sánky vpravo s miernou dislokáciou úlomkov a pomliaždenie tváre vpravo, teda z medicínskeho hľadiska ide o zranenia ťažké s dobou liečenia 70 dní a taktiež majetkovú škodu odcudzením hodínok, cigariet a finančnej hotovosti spolu vo výške 14,58 eur.

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku podrobne rozobral jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Na základe vykonaného dokazovania následne súd prvého stupňa neakceptoval právnu kvalifikáciu vo vzťahu k obžalovanému T. J. a jeho konanie, rovnako ako u ostatných spoluobžalovaných, právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Túto zmenu právnej kvalifikácie odôvodnil tým, že dôkazy preukázali, že obžalovaný T. J. u poškodeného I. L. spôsobil následok v podobe zlomeniny tela uhla sánky vpravo s miernou dislokáciou úlomkov len jedným útokom a to úderom päšťou zozadu do dolnej oblasti pravej časti tváre, čo objektívne nevyučuje, že obžalovaný poškodeného do tejto konkrétnej časti tváre sánky zasiahol len náhodou a nie úmyselne, s cieľom spôsobiť mu zranenie v podobe ťažkej ujmy na zdraví. Z týchto dôvodov súd potom konanie aj u obžalovaného T. J., na rozdiel od právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe, o návrhu, vzhľadom na úpravu skutkových zistení vyplývajúcich zo súdom vykonaného dokazovania spočívajúceho v úprave dĺžky doby liečenia poškodeného I. L. z pôvodne žalovaných 70 dní na dobu najmenej 6 týždňov, kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaní H. T. a P. H. urobili vyhlásenie na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.04.2016, že sú vinní. Obžalovaný O. C. urobil vyhlásenie, že je vinný, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.10.2016. Súd prvého stupňa následne postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. por. a po zistení

stanoviska prokurátora a obhajcov, po zodpovedaní na príslušné otázky, prijal tieto vyhlásenia a rozhodol vo vzťahu k týmto trom obžalovaným, že dokazovanie vykoná len v rozsahu súvisiacom s výrokom o treste a náhrade spôsobenej škody.

Krajský súd v prvom rade zdôrazňuje, že v tomto rozsahu výrok o vine nie je možné napadnúť odvolaním.

Odvolanie prokurátora vo vzťahu k týmto trom obžalovaným smeruje proti výroku o treste.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vo vzťahu k obžalovaným O. C., H. T., P. H. zohľadnil osoby obžalovaných. Poukázal na poľahčujúce okolnosti. Krajský súd sa stotožnil s ustálením poľahčujúcich okolností tak, ako to ustálil súd prvého stupňa. Poukázal na skutočnosť, že neexistujú priťažujúce okolnosti. Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou odvolateľa, že súd nemal priznať poľahčujúcu okolnosť u obžalovaných podľa § 36 písm. k) Tr. zákona a to, že sa pričínili o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradili spôsobenú škodu. Obžalovaní uzavreli dohodu s poškodeným o náhrade škody, výšku škody ustálili tak, ako to uviedli v dohode, dobrovoľne a túto aj uhradili. Na druhej strane súd prvého stupňa mal na zreteli aj tú skutočnosť, že od spáchania skutku uplynula dlhšia doba a dospel k záveru, že toto sú okolnosti odôvodňujúce aplikáciu ustanovení o mimoriadnom znížení trestu. Takáto argumentácia súdu prvého stupňa je prijateľná, no krajský súd zároveň musí dodať, že je potrebné mať aj na zreteli tú skutočnosť, že obžalovaní O. C., H. T. a P. H. urobili vyhlásenie, že sú vinní. Toto vyhlásenie bolo prijaté. Krajský súd poukazuje aj na stanovisko Najvyššieho súdu SR, ktorý jednoznačne konštatoval, že vzhľadom na okolnosti prípadu, ak obžalovaný neodvolateľne prijíma všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, samo osebe umožňuje mimoriadne znížiť trest odňatia slobody, keď toto ustanovenie je možné aplikovať pri uzatváraní a schvaľovaní dohody o vine a treste.

Krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vyhodnotil všetky okolnosti prípadu a dospel k správne mu záveru, keď aj z pohľadu stanoviska Najvyššieho súdu SR aplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že tresty uložené obžalovaným O. C., H. T. a P. H., sú trestami primeranými, ktorými sa zabezpečí dosiahnutie účelu trestu tak, ako je to vyjadrené v § 34 ods. 1 Tr. zák.

Vo vzťahu k obžalovanému T. J. krajský súd konštatuje, že už vo svojom rozhodnutí a to v uznesení sp. zn. 9To/13/2013 zo dňa 30.04.2015, kedy zrušil predchádzajúci rozsudok v tejto trestnej veci v dôsledku procesných pochybení súdu prvého stupňa, krajský súd zdôraznil, že úlohou súdu prvého stupňa, ktorý iba stroho naznačil, že sa zaoberal motívom a pohnútkou a konaním obžalovaných, bude potrebné, aby v ďalšom konaní pri hodnotení dôkazov sa dôslednejšie na tieto otázky sústredil a zaoberal sa týmito skutočnosťami, ktoré vyplynú z jednotlivých dôkazných prostriedkov, ktoré budú vykonané v súlade s Trestným poriadkom na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný T. J. urobil vyhlásenie, že je nevinný. Na hlavnom pojednávaní využil svoje právo, odmietol vypovedať. Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kde sa vyjadril, že na miesto, kde sa stretli s poškodeným I. L., prišiel spoločne s ostatnými spoluobžalovanými. Poškodený mal mať nevyrovnané dlhy s O. C.. Pri tomto stretnutí H. T., O. C. a P. H. začali biť poškodeného, kopať ho a vtedy poškodeného v strese uderil do tváre. Zdôraznil, že on žiadne veci nezobral poškodenému. Prehľadať ho mal iba O. C., H. T. a P. H.. Až po odchode z miesta činu sa dozvedel, že poškodenému mali zobrať cigarety, peniaze a do zálohy hodinky.

Súd prvého stupňa podrobne rozobral výpovede spoluobžalovaných. Ani z jednej z týchto výpovedí nevyplývalo, že by existovala predchádzajúca dohoda o tom, že sa zmocnia cudzej veci, ktorú by mal mať poškodený pri sebe. Cieľom ich stretnutia tak, ako to popísali ostatní spoluobžalovaní, bola tá skutočnosť, že mal existovať nejaký dlh medzi poškodeným a O. C. a chceli mu pripomenúť, že je potrebné dlh splatiť. Aj poškodený I. L. pri svojich výsluchoch zdôrazňoval, že O. C. už v predchádzajúcom časovom období mal od neho žiadať vrátenie dlhu, no žiaden dlh voči nemu nemal. Malo ísť o vymyslené tvrdenia zo strany obžalovaného O. C..

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. Zdôraznil, že toto ustanovenie slúži na ochranu osobnej slobody a majetku iného. Poukázal na to, že násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného odporu alebo očakávaného odporu a to násilie smeruje proti tomu, kto má vec u seba. Zároveň zdôraznil, že má sa jednať o cudziu vec, ktorá nemusí byť ani vo vlastníctve napadnutého, stačí, že napadnutý ju má vo svojej dispozícii.

Súd prvého stupňa sa následne zaoberal výkladom pojmu spolupáchateľstvo, kde základným predpokladom pre spáchanie trestného činu je spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov a úmysel k tomu smerujúci. Spoločné konanie dvoch alebo viacerých môže spočívať napr. v tom, že každý zo spolupáchateľ'ov svojím konaním naplní všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, že každý zo spolupáchateľ'ov vykoná len časť - určitú činnosť, ktorá až ako celok tvorí konanie požadované skutkovou podstatou trestného činu. Na základe týchto skutočností dospel k záveru, že svojím konaním obžalovaný T. J. naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže.

Krajský súd tak, ako už naznačil vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, súd prvého stupňa pri právnej kvalifikácii obžalovaného T. J. ako aj ostatných sa mal dôslednejšie zaoberať motívom a pohnútkou konania obžalovaných. Krajský súd dospel k záveru, že ani z výpovedí obžalovaných, ani výpovede poškodeného I. L. neboli zistené skutočnosti, ktoré by nasvedčovali úmysel obžalovaného, teda, že by útočil na poškodeného za použitia násilia s úmyslom zmocniť sa cudzej veci. Z jednotlivých výpovedí vyplynulo, že skutočne išlo o exces, ktorý zodpovedá aj vyjadreniu samotného obžalovaného, že po tom, čo už vznikla konfliktná situácia, zareagoval v strese a udrel poškodeného. Toto jeho tvrdenie je podporované aj okolnosťami prípadu a to, že išlo o jeden úder do oblasti hlavy. Na základe týchto skutočností krajský súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného T. J. nemožno právne kvalifikovať ako zločin lúpeže, pretože absentuje preukázanie úmyslu zo strany obžalovaného J. zmocniť sa cudzej veci, teda nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu.

a druhej strane, krajský súd mal za preukázané, k záveru, po tom, čo už vznikla konfliktná v skutkovej podstate alebo viacerých Na druhej strane, krajský súd mal za preukázané, že obžalovaný T. J. útočil na hlavu poškodeného. Vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ťažší následok a bol s tým aj uzročený. O tomto svedčí aj spôsob vedenia útoku, intenzita na časť tela poškodeného, na ktorú útok smeroval, teda útok smeroval na hlavu poškodeného. Samotnému útoku predchádzal konflikt, ktorý vznikol medzi obžalovanými a poškodeným I. L.. O tom, že ide o ťažkú ujmu na zdraví, svedčí aj samotný rozsah poranenia, ktorý bol ustálený nielen lekáorskými správami, ale aj znaleckými posudkami. Poškodený bol v obvyklom spôsobe života obmedzovaný dlhší čas. Jeho poranenia si vyžiadali dlhšie liečenie a práceneschopnosť. Obžalovaný T. J. vedel, ako poškodený je starý, čo vyjadril vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, kde konštatoval, že poškodený je sedemnášť ročný, teda ide o osobu chránenú, pretože poškodený ešte nedovršil osemnásť rok veku.

Na základe týchto skutočností krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný T. J. svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a to po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, s úmyslom priamym.

Obžalovaný T. J. tento trestný čin spáchal vo veku blízkom mladistvému. Pred spáchaním tohto trestného činu nebol súdne trestaný, v evidencii priestupkov nemal žiadny záznam. Spoločne s ostatnými spoluobžalovanými uzavrel dohodu o náhrade škody s poškodeným. Od doby spáchania trestného činu do doby odsúdenia uplynula dlhšia doba. Krajský súd dospel k záveru, že tieto skutočnosti vo svojom súhrne sú okolnosťami, ktoré odôvodňujú pri ukladaní trestu aplikovať ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu u obžalovaného.

Krajský súd dospel k záveru, že u obžalovaného T. J. účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. možno dosiahnuť trestom odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho bezúhonný život pred spáchaním trestného činu krajský súd výkon tohto trestu podmienenečne odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním.

Krajský súd určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

V súlade s výrokom o vine krajský súd rozhodol aj o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody a uložil, tak ako súd prvého stupňa, aby obžalovaní spoločne a nerozdielne uhradili P. Z. L., a.s., škodu vo výške 753,88 eur, poškodenému I. L. škodu vo výške 14,58 eur a so zvyškom uplatneného nároku odkázal poškodeného na občianske súdne konanie.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.